# La inundació del TAV a Girona i la provisionalitat

JOSEP ANTONI TRIVIÑO

fa un any i mig, coincidint amb la solemne inauguració de la línia ferroviària del tren d'alta velocitat (TAV) entre Barcelona, Girona i Figueres, per part de les més altes autoritats de l'Estat espanyol i de la Generalitat de Catalunya, vaig publicar en aquest mateix diari un article en el qual reflexionava sobre la provisionalitat d'aquest servei ferroviari. Vaig escriure llavors que aquella inauguració era, segons el meu humil parer, un fracàs, essent així que s'havia fet deixant al bell mig del trajecte un paisatge desolador d'obres a mig fer.

Ara que tot el túnel d'aquest símbol de la velocitat i la modernitat s'ha inundat, potser algun incondicional defensor de l'execució d'aquest projecte, en descobrir les lamentables conseqüències de la provisionalitat, tingui l'amabilitat de donar-me la raó, tot i que fos un xic.

Estem en un país en què els governants (d'Espanya i de Catalunya) prenen decisions empesos sempre pels vents que mouen els interessos electorals del moment, la qual cosa, en el cas que ens ocupa, els va fer arribar a la conclusió que interessava inaugurar a corre-cuita aquesta línia ferroviària, escenificant en aquell moment, de manera solemne, un gran triomf assolit per les respectives administracions públiques. No els va importar en absolut deixar a mig fer, per exemple, l'enllaç de l'estació de tren convencional per tal d'anar a pujar al TAV; cal recordar que es va solucionar, de manera provisional, amb un passadís tapat amb unes parets opaques, no fos el cas que els viatgers s'adonessin amb els seus propis ulls que gairebé tot estava per fer.

Ara ens hem adonat tots plegats que van deixar tantes coses provisionals! Entre d'altres coses van deixar un mur provisional que, en teoria, tenia la finalitat d'evitar una possible inundació del túnel. Aquest mur provisional és el que ha caigut en un tres i no res, empès per la força de l'aigua. Ara hem descobert, bocabadats, que consistia en una senzilla i lleugera paret de totxos sense cap fonament que l'assegurés al terra. I ara tothom a córrer per tal de resoldre el problema, això sí, amb solucions un altre cop provisionals!

ADIF ha anunciat que col·locaria blocs de formigó en el punt on va caure aquest mur provisional mentre no es construeixi un mur de formigó armat que tingui una funció de contenció d'aigua, perquè el primer provisional que ha caigut es va fer amb la prioritat que la gent no pogués accedir al túnel per aquell forat obert de manera provisional. Visca la provisionalitat! Només ens falta escoltar algun governant dient que hem de tenir paciència i no patir perquè estem, de moment, en un país provisional! No anem bé, de debò que no anem gens bé!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/10/06/inundacio-del-tav-girona-provisionalitat/690848.html?utm_source=rss